

dinari ab Episcopo, in cuius Dioecesi beneficium constitutum est.

Idipsum tamen dicendum non est de Coadiutoria cum futura successione, quamvis assignata congrua legitima; haec enim non reddit alienum Episcopi subditum ratione beneficii, sed ratione domicilii quod coadiutor in Dioecesi illa legitime acquisiverit, ut idem Lucidi docet *loc. cit. pag. 161.*

Relate ad titulum familiaritatis addendum putamus, in hac computari posse tempus quo quis ordinanti familiaris fuit quamvis nondum esset Episcopus. Etenim S. Congregatio Concilii in Catanien. 9 Novembr. 1859 haec habet: « Episcopus non potest iuxta *Cap. IX Sess. 23 de Reform.* familiarem suum non subditum ordinare, nisi per triennium secus fuerit commoratus. Oritur difficultas, an in huiusmodi triennio possit computari tempus, quo secum commoratus fuerit, antequam ad episcopatum esset promotus. Ideo supplicat pro resolutione. Sacra Congregatio Concilii respondit: utique computari. »

2. Observandum est quod familiaritatis titulus non importat tantum commorationem in aedibus Episcopi, vel eius sumptibus vivere, sed insuper, et principaliter, servitium Episcopo praestitum. Hinc sequitur, quod nepotes et consanguinei Episcoporum, licet cum eo

(1) Apud Lucidi *loc. cit. pag. 170.*

commorentur, ab eoque alantur, nisi simul ei inserviant, non possunt familiaritatis titulo ab eo ordinari sine dimissoriis aut commendatiis Epistolis Episcopi originis vel domicilii, ut eadem S. Congr. Concilii definivit in *Brixien. 11 Septembr. 1608.*

3. Demum observandum est, Episcopum non posse promovere ad ordines familiarem suum titulo patrimonii aut pensionis, neque ob utilitatem aut Ecclesiae suae necessitatem. Ut constat ex S. C. Concilii in *Tricaricen. 27 Jul. 1697*, ubi dubio proposito: « An stante novissima Constitutione *Speculatores* possit Episcopus familiarem triennem ad titulum patrimonii promovere ad sacros ordines ob necessitatem vel utilitatem Ecclesiae, nullo collato beneficio ecclesiastico? »

Responsum fuit: *Negative.*

Quod idem valet de pensionis titulo, ut tradit Monacelli *Form. Leg. Practic. Part. 1 Tit. 3 form. 17, n. 1* qui ita scribit: « Et quod dicitur de patrimonio, procedit in titulo pensionis, quia haec nullum habet ius spirituale adnexum sed consistit in mera temporalitate, sicut patrimonium; et utrumque significat Concilium Tridentinum *Sess. 22 Cap. 2 de Ref.* Quidquid dicendum esset... iuxta sensum antiquarum resolutionum. » (1)

Praetermittere demum non putamus, quod aliquando evenire possit, ut quis ob diversas causas diversis subiciatur Episcopis. Licitum ne huic erit in ordinum receptione Episcopum ad libitum variare?

In Fundana 27 Febr. 1666 sequentia dubia S. Congregationi Concilii proposita sunt:

1. An in suscipiendis ordinibus sit permissa variatio, ita ut qui ab Episcopo originis, seu domicilii tonsura, aut altero in ordinibus minoribus initiatus fuerit, possit ad alium ordinem minorem ab episcopo beneficii promoveri?

2. An sit permissa variatio ab acolytatu ad Subdiaconatum?

3. An sit permissum Subdiacono in promotione ad Diaconatum, vel diacono in promotione ad Sacerdotium variare?

S. C. respondit: *Variationem in unoquoque ex praenarratis casibus (dummodo non in fraudem fiat) licitam esse.*

Tantum ergo fraus impedit quominus quis in casu iure suo utatur. Si ergo bona fide fiat, et multo magis rationabili de causa, variatio licita erit.

APPENDIX XLV.

De suspensione lata in ordinantes clericum in aliqua simplici Congregatione viventem, aut nondum solemniter professum.

Est haec quarta suspensio, quam Pius Papa IX intulit per suam Constitutionem *Apostolicae Sedis*. Ea vero his verbis effertur:

Suspensionem per annum a collatione ordinum ipso iure incurrit, qui excepto casu legitimi privilegii, ordinem sacrum contulerit absque titulo beneficii vel patrimonii clerico in aliqua Congregatione viventi, in qua sollemnis professio non emittitur, vel etiam religioso nondum professo.

Ut patet ex *Sess. XXI. Cap. 2. de Reform.* Concilii Tridentini Patres decernentes, neminem e Clero saeculari ad sacros ordines assumendum esse sine beneficii aut pa-

trimonii titulo, nihil circa religiosos viros decreverant. Eveniebat hinc ut Clerici more regularium in communi viventes, et aut nullam, aut simplicem tantum professionem emittentes, ex claustris vel exirent vel dimitterentur, et ab Episcopis quibusdam, Religionis praetextu, ad sacros ordines promoverentur; neque titulum sufficientis sustentationis possidentes, aut ignobiliter mendicarent, aut turpes quaestus exercerent.

Haec porro dolet S. Pius V in *Const. Romanus Pontifex sacrorum*, quam tulit die 14 Octobris 1568 his verbis, § 2: « Cum autem nullo in huiusmodi decreto (Tri-

» dentino *Sess. XXI. cap. 2 de Re-*
 » *form.*) religiosorum clericorum
 » mentio facta fuerit, ac propterea
 » nonnulli, uti moleste accepimus,
 » certorum Ordinum religiosi seu
 » canonici vel clerici, intra claustra
 » monasteriorum seu domorum,
 » more regularium, in communi
 » viventes, qui numquam, seu non-
 » nisi ad certum tempus professio-
 » nem emittunt, et ex claustro exi-
 » re vel dimitti, ad saeculum re-
 » dire libere et licite possunt, Re-
 » ligionis praetextu, titulo suffi-
 » cientis beneficii, nec iuxta dicti
 » decreti tenorem, ad sacros ordi-
 » nes se promoveri praetendant, et
 » a nonnullis Episcopis passim pro-
 » moveantur, atque inde plerum-
 » que illud inconueniens eveniat,
 » ut sic promoti et e claustro exe-
 » untes et per saeculum vagantes,
 » vel mendicare, vel sordidum quae-
 » stum exercere, non sine ipsorum
 » dedecore ac Ordinis vilipendio,
 » et quamplurimorum Christi fide-
 » lium scandalo cogantur. »

Hisce motus incommodis Sanctus Pontifex ad omnes religiosos viros Tridentinum decretum extendit, qui vel in Congregationibus votorum simplicium viverent, vel nondum professione solemnemissa, e claustro exissent, lata suspensionis poena per annum ab ordinibus quos contulissent in Episcopos ordinantes.

§ 3. « Nos igitur qui singulorum » Dei ministrorum honorem et de- » cus, quantum in nobis est, sin-

» ceris exoptamus affectibus, motu » proprio et ex certa nostra scien- » tia, deque apostolicae potestatis » plenitudine, hac perpetuo valitura » sanctione, *decretum praedictum » de clericis saecularibus loquens » ad omnes et singulos cuiuscum- » que Ordinis clericos more reli- » giosorum viventes in communi, » non-professos, harum serie exten- » dimus et ampliamus, ac religio- » sis et aliis praedictis non pro- » fessis, ut ad sacros ordines pro- » moveri; nec non omnibus et sin- » gulis venerabilibus fratribus no- » stris patriarchis, archiepiscopis et » episcopis gratiam et communio- » nem Sedis Apostolicae habentibus, ut ordines ipsos huiusmodi » religiosi personis impendere, nisi » observata forma dicti decreti, nos, » virtute sanctae obedientiae, et sub » indignationis nostrae poena, in- » terdicimus et prohibemus, ac con- » traficientes per annum a prae- » statione talium ordinum ipso iure » suspendimus. »*

Ne autem personae ordinandae molestiam Episcopis inferrent, in ipsas quoque Pontifex, et quidem gravius, animadvertit § 4 latae a se Constitutionis.

« Statuentes, et decernentes pro- » motiones quarumlibet religiosarum personarum praedictarum ad » ordines huiusmodi, contra ipsius » Decreti Concilii Tridentini formam, etiam cuiusvis licentiae illis » ab Apostolica Sede, vel illorum » Superioribus cuiuscumque digni-

» tatis, status etc. concessae, prae- » textu factas, executione praedi- » ctorum ordinum omnino carere, » nullasque prorsus et irritas exi- » stere, sicque promotas personas » in altaris ministerio ministrare » non posse. Quin imo ministran- » tes privilegiis, exemptionibus, » et aliis gratis clericis concessis » omnino privari, et irregularitatis » aliasque in dicto decreto conten- » tas poenas eo ipso incurrere, a » quibus, nisi a Romano Pontifice, » vel in mortis articulo, minime » absolvi possint. »

Conferentes hanc S. Pii V Constitutionem cum Piano Capite lectores illico percipient. 1. hanc postremam dispositionem qua poenis Clerici ordinati plectuntur, abolitam censeri debere, cum eam Pius Papa IX in sua Constitutione non innovaverit. 2. Pianum Caput desumptum fuisse ex relata S. Pii V Constitutione. 3. Suspensionem tamen ampliatam fuisse; etenim in Const. *Romanus Pontifex* ordinantes suspendebantur tantum a conferendis sacris ordinibus, a *praestatione talium ordinum suspendimus*, id est maiorum, ad quos legitime suscipiendos requirebatur et requiritur titulus beneficii aut patrimonii; in nostro autem capite Ordinantes suspendentur generice *per annum a collatione ordinum*, nulla facta limitatione, ideoque ab collatione ordinum tum maiorum tum minorum, tonsura clericali excepta, quae, ut etiam superiori capite diximus, ordo

non est; consequenter ab lege exempta.

Actio vero quae suspensione plectitur est *ordinem sacrum conferre absque titulo beneficii vel patrimonii clerico in aliqua congregatione viventi, in qua solemnem professionem non emittitur, vel etiam religioso nondum professo.*

Ut igitur suspensio incurratur, necessario requiritur ut sacer ordo conferatur Clerico qui vivit in Ordine in quo vota solemniter nuncupantur, ante professionem solemnem, vel in simplici Congregatione; neque ea Episcopus ordinans eximitur, si conferat post professionem votorum simplicium. Id vero manifestum est 1. Ex quo absolute suspendantur Episcopi conferentes ordinem sacrum absque titulo beneficii vel patrimonii Clerico in aliqua Congregatione viventi in qua solemnem professio non emittitur, quin Legislator determinet aliquid circa professionem votorum simplicium, quin imo hanc excludere videatur, cum de una solemnem professionem sermonem instituat: 2. quia loquitur de Religioso nondum professo; professio autem absolute sumpta in iure intelligitur professio solemnem, qua quis vere et proprie religiosus evadit.

Haec autem observare volumus, ne quis anceps haereat ob decretum a Pio Papa IX latum sub die 19 Martii 1857, quodque extat apud Bizzarri *Collectanea in usum Secretariae S. Congregationis Epi-*

scoporum et Regularium pag. 904, in quo inter alia haec praescribuntur pag. 906: « Peracta probatio » ne et Novitiatu ad praescriptum » S. Concilii Tridentini, Constitutum Apostolicarum, et Statutorum Ordinis a S. Sede approbatorum, Novitii vota simplicia » emittant postquam expleverint » aetatem annorum sexdecim ab » eodem Tridentino statutam, vel » aliam maiorem, quae forsitan a » Statutis proprii Ordinis a S. Sede » approbatis requiratur, et quoad » laicos et conversos postquam ad » eam pervenerint aetatem, quae » in Const. Clementis VIII incipien. » In supremo praefinita est. »

« Professi post triennium a die, » quo vota simplicia emiserint, computandum, si digni reperiantur, » ad professionem votorum solemnium admittantur, nisi fortasse » se pro aliquibus locis, uti nonnullis Institutis indultum est, professio votorum simplicium ad longius tempus iam concessa fuerit. » Poterit vero Superior Generalis ac » etiam Superior Provincialis ex iustis et rationalibus causis professionem votorum solemnium differre, non tamen ultra aetatem annorum vigintiquinque expletorum. »

Ex hoc scilicet decreto quis dubitare posset an Plana lex intelligenda esset de suspensione incurrenda ob collatum ordinem post professionem votorum simplicium?

(1) Apud Bizzarri. Collectanea pag. 909.

Attamen dubium esset fere ridiculum nedum ob Pianum Caput quod expendimus, in quo sermo est de professione solemnium, consequenter verba *religioso nondum professo* de solemniter professo sunt intelligenda, nedum ex paullo antea cit. S. Congregationis Episcoporum et Regularium decreto, quo Superioribus Regularibus permittitur dimissorias epistolas concedere professis votorum simplicium pro suscipiendis tantum minoribus ordinibus, quo intelligimus denegatam eis fuisse facultatem dimissorias concedendi huiusmodi professis, eo quod ad maiores ordines titulus requirebatur; sed etiam quia quaestio haec dirempta fuit per S. Congregationem Episcoporum et Regularium. Cum enim Archiepiscopus Mexicanus expostulasset inter alia: 1. Possunt ne Novitii post emissa vota simplicia, ante emissionem solemnium ad sacros ordines promoveri titulo paupertatis, non obstante Constitutione *Romana* S. Pii V, die 12 Novembris anni 1508 in lucem edita? (Die 14 Octobris 1568)

Cui postulato die 20 Ianuarii 1860 responsum fuit: *Negative quoad Ordines sacros.* (1)

Ex quibus evidentissime patet professionem, de qua in nostro Capite, intelligendam esse de solemnium, non de simplicium; ideoque ordinantes Clericum in aliqua Congre-

gatione viventem, aut religiosum nondum solemniter professum sine titulo beneficii vel patrimonii praesentis capitis suspensionem incurrere.

Attamen suspensionem incurreret Episcopus ordinans nisi Clericus religiosus ordinatus absque titulo privilegio huiusmodi gaudeat: *excepto casu legitimi privilegii.* Hoc autem gaudent Patres Societatis Iesu, quibus illud factum est ab Gregorio XIII in Constit. *Ex Sedis Apostolicae benignitate* lata die ultima Februarii 1583, qua edixit:

« Nec non ut ii qui in eadem societate tria paupertatis, et castitatis et obedientiae vota emisissent, ad omnes etiam sacros et Presbyteratus Ordines de licentia pro tempore existentis sui Praepositi Generalis, etiam antequam professionem emiserint, promovendi veri valeant » (1).

Porro suspensio haec ab collatione ordinum tum maiorum tum minorum per annum durat. Eo igitur expirato per se cessat; infra sed vero eius absolutio Summo Pontifici reservatur.

APPENDIX XLVI.

De suspensione lata in religiosos eiectos extra Religionem degentes.

Religiosi propriis ordinibus eiecti sunt scandalo fidelibus; etenim plerumque sunt ut nullo Dei timore ducantur; et qui in religione degentes scandalo fratribus fuere, ipsorumque quietem turbant, in saeculum reversi cunctis

sunt scandalo fidelibus; etenim plerumque morum depravatione ipsis saecularibus praeceunt, atque hinc nullum bonum, mala imo plurima perpetrantes nulla habentur estimatione, et ab omnibus despi-

(1) Eiusmodi Constitutio in Bullario Romano Edit. Taurinen. 1863 non reperitur; at reperitur in Op. *Institutum Societatis Iesu. Tom. I. pag. 43 Edit. Prag.* Attamen in Const. *Licet debitum* lata a Paulo III die 18 Octobris 1543. §. 19 concessum Patribus Societatis Iesu inter alia hoc privilegium reperimus. « Et quia eiusdem Societatis fratres et socios de locis ad loca transferri contingit, propter quod stabilem et continuam in certis et determinatis domibus mansionem habere non possunt, et in ipsa Societate idoneos tantum et comprobatos ad Sacros ordines promoveri intelleximus, eidem praeposito generali, quod Ordinibus Antistibus gratiam et communionem dictae Sedis habentibus, praesentare, ipsisque Antistibus praesentatos huiusmodi, absque omni promissione vel obligatione ipsorum ordinandorum fratrum et sociorum, ad omnes, etiam Sacros et presbyteratus, ordines promoveri. »

At certum est Societatis Iesu alumnos ad ordines Sacros promoveri ante solemnem professionem.